

April, april!

Snön har just försvunnit här uppe i Umeå. Den snö som till mångas förfäran kom här i veckan. Är jag förvånad? Nej, varken åt snön eller folk gnäll. Jag blev snarare lite glad, bara lite, när snön vräkte ner och jag kunde sitta kvar inne i stugan med en varm kopp te. Nu kändes det som förr innan klimathotet blev uppenbart. Som barn var det ju legio att man förde ett krig mot morsan den här årstiden;

- Jag kan väl få ta på mig smärtingskorna nu!
- Nej, de blir förstörda
- Varför de? Det är ju finväder och torrt ute!
- Nu ja! Men det är april och gummistövlar
- Meen!!!

Det var ju klart att morsan hade rätt. Jag smög på mig smärtingskorna och smet ut och en halvtimme senare kom jag in och tog på mig stövlarna och gömde smärtingen.

(Bara för att förtydliga för yngre: Smärtingskor var min barndoms gymnastikskor. De var mörkblåa med en tunn brun sula. Sulan var så tunn att ett barr kändes igenom.)

Senare när mamma gav klartecken till att använda smärtingskorna var de givetvis hoptorkade av lera och spruckna i tån av vanvården. Inte fick man köpa nya bara för att man hade fått en spricka i skon! Nä, man rådde ju själv för det och fick således skylla sig själv.

Nu ska jag åka hem till Gamla Brattsbacka, bara sex mil från Umeå, ta fram cykeln och ta på mig gammgympaskorna! Fara ut i lervällingen och längta efter värmen. Hälsa vårfåglarna välkomna och plocka tussilago.

Vårhälsningar från ett grådaskigt Umeå 29/4 2016